

[Rytter.]

er forkert. Jeg mener, at det er rigtigt, at det er Skifteretten, der afgør det, altsaa ikke Administrationen.

Jeg udtrykte mig saaledes: man tager Konsekvensen af, at Manden er død. Det er rigtigt, for hvis Hustruen indgaar nyt Ægteskab, er det nye Ægteskab gyldigt, det kan ikke angribes senere, selv om Manden kommer tilbage. Derfor mener jeg, at man har skabt Klarhed. Gaar man derimod ind paa det ærede Medlem Hr. Steinckes Betragtninger, kommer man efter min Mening til at staa over for en Mængde Tvivlsspørgsmaal. Selvfølgelig vil der opstaa mange Tvivlsspørgsmaal som Følge af en saadan Lov, men vi skal have en Ordning, og jeg kan derfor anbefale Lovforslaget.

Steincke: Hvis det ærede Medlem Hr. Rytter var lige saa klart talende, som han er klart seende, vilde han ikke misforstaa mig. Forholdet er det, at en Afgørelse er truffet af Skifteretten, men at denne Afgørelse er urigtig, sagligt urigtig, fordi Manden viser sig stadig at leve. Spørgsmaalet er da: skal denne urigtige Kendelse omgøres af en Domstol efter de sædvanlige Regler, eller kan den tilsidesættes af Justitsministeren, endog paa en saadan Maade, at Justitsministeren skal være afhængig af begge Parters Begæring om at forny et Ægteskab, som efter min Mening bestaar.

Justitsministeren (Unmack Larsen): Jeg finder Anledning til, uden i øvrigt at komme ind paa denne Diskussion, at sige, at vel kan der rejses en eller anden Indvending mod Formuleringen af § 5, maaske ogsaa mod andre Bestemmelser, men jeg synes, man maa sige til det høje Ting, at den særlige Omstændighed, der omhandles i § 5, at vedkommende borteblevne skulde komme til Stede, efter hele den Bevisbedømmelse, der skal gaa i Forvejen, er en, om jeg saa maa sige, næsten absolut utænkelig Realitet, for at benytte det ærede Medlem Hr. Steinckes Udtryk. Man bruger altsaa adskillig Tid for at diskutere en Bestemmelse, der i Praksis overhovedet ingen Betydning vil faa, en Bestemmelse, der kun er tænkt som en Sikkerhedsventil og, jeg gentager, ingen Betydning vil faa i det praktiske Liv, hvor man skal arbejde med Bevisbedømmelsen ved nøje Prøvelse af de Kendsgerninger, hvorefter den paagældende maa anses for død. Man kan derefter aldeles ikke tænke sig, at det Tilfælde skulde kunne komme til at foreligge. Men i mange

Love er man nødt til at have saadanne Sikkerhedsventiler, man er nødt til at træffe særlige Bestemmelser, hvis — jeg kan godt sige desværre — det Mirakel skulde indtræffe, at den paagældende kom til Stede igen.

Steincke: Hvis den højtærede Justitsminister havde Ret i, at det var saa sikkert, som han her gav Udtryk for, at Tilfældet ikke vil komme til at foreligge i Praksis, var der slet ingen Grund til Diskussion, men Formaalet med de nye Regler er at forkorte disse Frister i høj Grad og lægge Vægt paa Omstændigheder, som man tidligere ikke ansaa for tilstrækkelig Begrundelse. Naar der f. Eks. i § 2 staar: „eller der er overvejende Grund til at antage, at det er forsvundet under Rejse inden for Omraader, hvor saadanne Foranstaltninger maa paaregnes at have fundet Sted, og forlist som Følge af disse“, troede jeg, at man alligevel var til en vis Grad usikker, og i saa Fald er det af den Betydning, jeg har søgt at gøre gældende, at man faar mere bestemte Regler i § 5.

I øvrigt havde Ministeren jo første Gang, han havde Ordet, intet imod at drøfte Spørgsmaalet nærmere, og hvis Ministeren stadig opretholder denne Opfattelse, vil jeg alligevel gerne have af de Grunde, jeg har nævnt, og som er tiltraadt af det ærede Medlem Hr. Lannung, at vi ganske kort ser paa Sagen i et Udvalg.

Stein: Man har drøftet Formuleringen af § 5 frem og tilbage uden at naa til noget Resultat. Nu hører jeg, at det ærede Medlem Hr. Steincke begærer Udvalg. Jeg havde tænkt mig Muligheden af at henvende sig til Skifteretten for at opnå dennes Kendelse for, at Ægteskabet er opløst, saaledes at vedkommende kan indgaa nyt Ægteskab.

„Saafernt den borteblevne var gift, skal hans Ægtefælle, naar der er forløbet 1 Aar fra det Tidspunkt, da hans Død anses som indtraadt efter Reglerne i § 3, kunne henvende sig til Skifteretten for at opnå dennes Kendelse for, at Ægteskabet er opløst, saaledes at vedkommende kan indgaa nyt Ægteskab. I andet Tilfælde betragtes Ægteskabet vedblivende som bestaaende, saaledes at det fortsættes uforandret, hvis den borteblevne senere skulde vise sig at være i Live.“

Det forekommer mig, at denne Formulering helt ud løser den Tvivl, der er med Henblik paa Betimeligheden af den nuværende Formulering.